

# **GONDOLKODÓKÉPESSÉG ÉS A GONDOLATOK**

**Mi a gondolat? Honnan jön?**

**Magunk hozzuk létre?**

**Mi a gondolkodóképesség?**

**János evangélium 14/21 ígérete alapján  
prófétai módon kapta és írta:**

**BERTHA DUDDE**

Ezek az írások valláson felülállók!

Valláshoz tartozástól nem akarnak senkit eltéríteni, sem valami vallási közösségre rábeszélni.  
Megjelenésük egyedüli oka, hogy Isten szavát – amit Ján. Ev. 14,21 ígérete alapján ad nekünk a mai  
időkben –  
az embereknek hozzáférhetővé tegye.

Ján.14,21: Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem.  
Aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Német eredetiből fordította, és közreadja:

**G. Szieger Magda**

**1913 - 2001**

## TARTALOMJEGYZÉK

A képesség gondolkodásra kötelez  
Az Istennel való gondolati összeköttetés áldásos  
Erő és éntudat - Gondolkodóképesség – Akarat  
Földi vagy szellemi gondolathullámok  
A gondolatok a Szellemi Birodalom kisugárzásai  
A gondolathullám megfelel az akaratnak  
A gondolkodásra való képesség nem jelenti a gondolatok létrehozását  
Gondolati tevékenység - Agy – Képek  
A gondolat – tevékenység 1.  
Gondolati tevékenység - Szív - Agy  
A gondolkodás műszere - A jó vagy rossz gondolatok áramlása  
A gondolat – tevékenység 2.  
Szívbeli és értelmi gondolkodás - Az igazság  
A gondolat szellemi erő  
Tunyaság a gondolkodásban  
A hazugság fejedelmének befolyása az emberek gondolkodására  
Isten megfontolást követel  
A gondolatcsere áldása  
Isten gondolataink tartalma akar lenni  
Az értelmi gondolkodás - Az Istentől való igazság

Engedélyezett a minden változtatás nélküli, és a forrás megjelölésével készült, fejezetenkénti fordítás és nyomtatás.

2007.

### **A képesség gondolkodásra kötelez**

Belőlem születettek, tehát őszubsztanciátokban ugyanazok vagytok, mint én. Eszerint tökéletesnek kellene lennetek, mert belőlem semmi tökéletlen nem születhet. De mint emberek nem vagytok tökéletesek, úgy gondolom, ebben nem is kételkedtek, mert hiányzik hozzá az erő, és a kellő ismeret. Be kell vallanotok, sok az ismeretbeli hiányotok, alkotni és munkálkodni sem tudtok korlátlanul, még ha volna is hozzá elég akarat.

Ez utóbbi dolgot nem kell bizonyítanom, mert hiányaitokat megállapíthatjátok magatokon. De az elsőt, hogy belőlem születettek, igen sokszor megkérdőjelezitek. Viszont saját keletkezéséhez az ember nem tud más magyarázatot adni magának, mert nincsenek bizonyítékai.

Tehát hinnetek kell, és azt minden bizonyíték nélkül el kell fogadnotok. De benső meggyőződést szerezhettek magatoknak, ha azzal az akarattal kezdtek gondolkodni arról, hogyan jöttetek létre magatok és az össz-teremtés - hogy közelebb akartok jutni az igazsághoz. Maga a képesség, hogy ezt megtehetitek - már bizonyíték. Mert arról tanúskodik, van valami élő, aki én tudatú, és nem magától keletkezett - hanem egy szintén én tudatú lény kellett hogy az eredete legyen.

Az embernek a saját élete egy mindent átfogó élet gondolatát sugallja, amit az ember nem adhat meg önmagának, viszont létező valami. Mert a természetes nemzés egy természeti törvény, amit egy törvényhozó adott, akinek az az akarata, hogy eleven lények szülessenek.

Tehát emberek, ti el tudtok jutni arra az eredményre, hogy egy mindenható teremő teremtményei vagytok - és akkor kell, hogy meglepjen a magatok tökéletlen mivolta! Csak amikor értelmi gondolkodástokkal eljutottatok odáig, hogy ezt a kérdést magatoknak feltegyétek, akkor van rá lehetőség, hogy a földi feladatot gondolat formájában is tisztán lássátok. Tehát arra kell törekednetek hogy a kezdeti, ősi tökéletességet újra megszerezzétek, mert az részetek volt amikor tőlem kiindultatok.

A bizonyítékok hiányoznak hozzá, de ti emberek tudtok gondolkodni. Ez már maga arra kötelez, hogy gondoljatok létetek értelmére, és vágyódjatok a magyarázatára. Biztos hogy az ilyen vágyat teljesítem, hiszen részeim vagytok, szeretetem gyermekei vagytok, akiket egy cél érdekében teremtettem. A hiányzó ismereteket bármikor megszerezhettek, csak akarat kell hozzá. Kényszerítve nem lesztek rá, mert eredetileg szabad lényeknek lettetek teremtve - akik visszaéltek a szabadságukkal - de most mint emberek, újból jogosultak értelmük használatára, hogy visszaszerezhessék tökéletességüket.

De az ember újból visszaél szabad akaratával, ha sem értelmét, sem életerejét nem veti be ahhoz, hogy helyes legyen az életvitele. Ezt most könnyen megteheti, mert elég utalást kap tőlem. Legyen az a szavam, vagy valamilyen

sorsszerű befolyás. Mindig az embertől függ, pozitív vagy negatív-e a beállítottsága. Ez szabad döntése. Viszont a kapcsolat mindig fennáll köztem és teremtményem között, akkor is, ha az ember ezt letagadja, mert az ember nem volna képes megmaradni, ha akaratomat és szeretetemet erejét visszavonnám tőle.

De erről a kapcsolatról addig nem tud, amíg engem visszautasít, amíg magát mint teljesen független teremtményt látja. Majd amikor teljes öntudattal, és szabad akaratral arra törekszik, hogy velem kapcsolatban legyen - akkor ismeri fel önmagát és állapotát. És ekkor tér vissza ős-állapotába, teremt és munkálkodik világosságban és erőben, és kimondhatatlanul boldog lesz.

Ámen

B.D.Nr.6859

1957. 06. 28.

### **Az Istennel való gondolati összeköttetés áldásos**

Aki hallgat rám amikor beszélek vele, az biztos úton megy a magasság felé. Beszélek mindazokhoz akik szavaimat kapják, akik tőlük elfogadják, akik engem gondolatban kérdeznek - és ezért az utána érkező gondolatokat is mint válaszomat értékelhetik.

Nem gondolkodhattok tévesen, amint egyszer engem, mint az igazság eredetét, a hozzám intézett gondolataitokkal elismertetek, - hogy igazságot kapjatok. Nem járhattok többé tévúton, ha engem kértetek hogy vezesselek. Csak adjatok alkalmat akaratomat által, hogy beszélhessek. Ez akkor történhet, amikor gondolatban foglalkoztok velem, Istenetek és Teremtőtökkel. Ilyenkor minden gondolat engem hív, és én követem a hívást. Foglalkoztatok velem gondolatban, mert ez azt jelenti, szíveteket megnyitottátok szavaim számára, és ilyenkor mindig ti vagytok a nyertesek. Ilyenkor erőt is kaptok mindannak megtevésére, amit tőletek kérek, amit beszédemben mint akaratomat közöltem veletek.

A kapcsolatot velem nektek kell helyreállítani, mert egykor ti különültetek el tőlem. Nem kell semmi más tennetek, csak gondoljatok rám minden ellenérzés nélkül. Én mindig kész vagyok rá, hogy elétek siessenek, amint gondolataitokban felismerem az akaratomat, hogy kapcsolatba akartok lépni velem. És valóban, ekkor arról is biztosítva vagytok, hogy nem jártok tévúton, mert most az én befolyásom alatt vagytok, és én szólhatok hozzátok. Ezért a földi életben nem nehéz, hogy mérhetetlen gazdagságot szerezzetek magatoknak. Olyant, ami nem múlik el, mert a velem való gondolati kapcsolat ezt meghozza nektek.

Teljesen lehetetlen, hogy tőlem üres kézzel távozzatok, teljesen lehetetlen, hogy ilyen alkalommal csöndben maradjak, és ne használjam ki adományaimmal. Várom azokat a csöndes időket, amikor kapcsolatba léptek

velem, amikor párbeszédet folytattok velem, vagy Isteneteket és Teremtőtöket valamiről megkérdezitek. És ha közvetlenül nem szólíthatlak meg benső szó formájában, akkor is biztosan válaszolok - szintén gondolatok formájában.

Azért minden embernek van lehetősége és joga is, hogy velem összeköttetésbe lépjen. És minden ember annyit kap, amennyire vágyódik. Ha a test nem is lesz szemmel láthatóan a központban - de a lélek határtalanul meggazdagodhat. Akarok beszélni hozzátok - és beszélek is, mindenkihez, aki meghallgat, aki hallani akar. Használjátok ki ezeket az ígéreteket, versenyezzetek egymással, és minden szabad perceteket adjátok nekem - és földi időtöket jól kihasználjátok. A kapcsolat mindig gyakrabban létrejönne, mert szívetek mélyéből az után kíváncznátok, aki Atyátok és Teremtőtök, és állandóan kívánnátok, hogy beszéljen veletek. És én készségesen megteszek mindent, mert akaratomat már sajátotokká tettétek, mert a velem való állandó kapcsolat által akaratotokat állandóan alávetitek az én akaratomnak. Világos lett bennetek, ki vagyok én - ki vagyok én nektek, és ti miképpen álltok velem szemben.

Naponta, óránként GONDOLJATOK RÁM, és ne kapcsoljatok ki gondolataitokból! Akármire kezdtek - azzal vagyok ott jelen, ha gondolatban magatokhoz hívtok. És valóban - a földi utat majd nem teszitek meg hiába. Növekedtek, erősödtek, érlelődtek, és elértek a célt. Csatlakoztok hozzám - és már örökké el se váljatok tőlem!

Ámen.

B.D.Nr.8637

1963. 10. 06.

### **Erő és éntudat - Gondolkodóképesség – Akarat**

Ti emberek nem maradhatnátok fenn, ha erőm át nem járna benneteket. Másképp szólva, nem élnétek már, mert a lélek kiszállt volna belőletek. Lelketek, az egykor belőlem kisugárzott erő, és ez a tulajdonképpeni élet bennetek. Tehát isteni erő tesz elevenné - és az belőlem, az erő ősforrásából származik.

Ti, akik Istenben és Teremtőtökben nem hisztek, nektek a testi élet egy természetes folyamat, amit ugyan magatoknak megmagyarázni nem tudtok, de különösen nem is foglalkoztat. Inkább közömbös, és csak annyiban tesz elgondolkodóvá, hogy a földi életet egyszer oda kell adnotok, mert mulandók vagytok, hacsak nem hisztek a halál utáni továbbélésben.

Nem tudjátok megérteni, hogy a belőlem való erő, a lélek - ami bennetek van - az a tulajdonképpeni éntudat alapja. És visszanyúlva az ősalapra, ősszubsztanciátokban ugyanazok vagytok mint Istenetek és Teremtőtök. Erről soha nem gondolkodtok, és ezért a földi életet sem hasznosítjátok, mert a tulajdonképpeni cél nem tudatos bennetek.

Eredetileg isteni teremtmény minden ember. És az ember földi léte nem a lélek létének a kezdete, hanem egy határtalan eltévelyedés következménye, amit az egykor tökéletesnek teremtett lények vittek végbe. De mindig ugyanaz az erő az, ami átjárta az elsőként teremtetteket, mint ami az emberen is szétárad, és teszi életképpé. Csakhogy ez az erő az egykori lényekben, és a mostani emberben különböző fokon van. Egykor határtalan tevékenységre volt képes az az erő, ami most az emberben - az egykori bukás ellenállása miatt - csak minimális tevékenységre képes.

De az emberi akarat által ez az erő mindenkor megnőhet annyira, hogy teljesen akaratom szerint tevékenykedhet megint - ha tökéletessé válik a Földön. De erről az emberek semmit sem tudnak, és alig nézik másnak magukat, mint a körülöttük lévő teremtett dolgokat. Bár ezek is belőlem való erővel rendelkeznek, mert különben nem volnának. Mert nincs semmi, amit erőm át ne járna. De a teremtés dolgai mindaddig öntudat nélkül vannak, míg az egyes erőszikrák össze nem tevődnek emberi lélekké, mert akkor megint én tudattal rendelkeznek - mint valamikor.

Az én tudattal egyidőben az emberi lélek visszanyeri gondolkodóképességét is. A benne felszálló gondolatokat most jóakaratóan egymáshoz tudja viszonyítani, és mérlegelni tudja. De van benne egy aprócska szeretet-szikra is, amely a gondolatokat illetően világosságot tud gyújtani benne. Ezért újból isteni erők ébredhetnek benne, olyanok, amiket valamikor birtokolt, de bukásával elveszített. Mert az az erő, amely minden embert átjár, mivel isteni teremtmény - valahogyan hatást is gyakorol. Az ember akarata dönti el, hogy ezt az erőt isteni akarat szerint használja-e, és annak folytonos növekedése következik be - vagy csak a test megtartására használódik el, és ismét visszaél vele mint egykor, mikor a lények elbuktak mellőlem, mert nem akaratomnak megfelelően tevékenykedtek - hanem akaratommal szembeállították a maguk visszas akarátát.

Csak mikor az ember tudatosan tudja, hogy Isten teremtménye, és megmaradását csak az biztosítja ha az isteni erő átáramlik rajta - csak ekkor igyekezik az erőt hasznosan értékesíteni, és gondol rá, hogy az erőt állandóan növelje magában. Ilyenkor engem igyekezik szeretni, szeretetben munkálkodik - és ereje annál nagyobb lesz, minél nagyobb a szeretetben való tevékenysége.

Minden belőlem való erő - minden, amit itt magatok körül láttok! Ezért ti emberek is őszubsztanciátokban csak belőlem kisugárzott erő lehettek! Komolyan meg kellene gondolnotok, hogy Teremtőtök - aki a teljes IGAZSÁG - az életet bizonyos célból adta nektek, és hogy ez a cél nem csak annyi, hogy földi dolgokon tevékenykedtek, és azokon eredményeket értek el. Ezt már az értelmetek is megmondhatná! Állandóan kérdeznetek kellene, és ki kellene kutatni földi létetek okát! Ezek a gondolatok túlságosan is fontosak ahhoz, hogy vissza lehessen utasítani, amikor felmerülnek bennetek. Aki komolyan

foglalkozik vele, az valóban nem marad válasz nélkül. És elfogadható lesz számára, habár csak gondolatilag érkezett hozzá.

De aki annyira csekélynek érzi magát, hogy magát a természeti erők melléktermékének tekinti, az élete végén nem könyvelhet el szellemi eredményeket. Ugyanabban az állapotban marad, mint volt emberi megtestesülése kezdetén, vagy talán még mélyebbre jutott, mert még ugyanaz az ellenállás létezik benne, amely az egykori elbukásához vezetett. Én ezt az ellenállást erőszakkal nem töröm meg, viszont végtelen időig kell szenvednie, amíg ezt az ellenállást egyszer magától fel nem adja, és vissza nem tér hozzám.

Ámen

B.D.Nr.7222

1958. 12. 06.

### **Földi vagy szellemi gondolathullámok**

Minél inkább elkülönültök az anyagi világtól, annál inkább rátaláltok a szellemi világ bejáratára - mert a szellemi világból felétek áramló gondolatok már nem ütköznek ellenállásba.

A világ állandó akadályozója az ilyen gondolatok érkezésének, mert az ember szíve csak akkor fogadja be, ha hátat fordít a világnak. Ezzel azt is megértitek, az emberek miért foglalkoznak annyira keveset szellemi dolgokkal, amikor még a világhoz kötődnek. A világi gondolatok a szellemi gondolatokat visszanyomják - azaz, az ember nem képes magába felvenni a szellemi gondolat-anyagot, mert világi gondolatok nyomulnak eléje, és megakadályozzák hogy a szellemi gondolatok a szívéig eljussanak.

Ennek ellenére az ember felelős gondolatanyagáért, ami uralkodik rajta, mert egyedül a szabad akarata határozza meg, hogy az ember mire gondol. A szabad akarat vagy védekezik a gondolatok ellen - amelyek körülveszik - vagy utat enged nekik.

Az akarat pedig olyan, amilyen az ember lényé - vagy anyagi, vagy szellemi beállítottságú. Késztetést egyik irányba sem kap, teljesen szabad. Viszont ettől az irányzattól függ minden - a gondolkodása, cselekvése, lelkének jelenlegi és jövő sorsa, és ez lehet dicsőséges, és lehet rettenetes.

A világ tehát veszélyt jelent az ember akarata számára. De kell hogy létezzen. A lélek általa jut el a tisztánlátásra, hogy döntést tegyen a világi, és a Szellemi Birodalom között. Mindkét világ létezik, de az ember csak az egyiket akarhatja, és ezt az egyet maga határozza meg. Ha az anyagi világot választja, lelke ehhez tapad. Ha a szellemi világot választja, akkor ez lesz tartózkodási helye, amikor földi vándorlása befejeződött, és elhagyja a testet. Mindkét birodalom benyomásokat kelt benne, de egyik se kényszeríti. Ezért mindig az ember lelke viseli a felelősséget, hogy mit gondol, és mit akar, mert mindkét irány felé DönThET... És a HELYES döntés nem lehetetlen számára akkor sem,

ha az anyagi világ kézzel foghatóan itt van előtte - a szellemi világ pedig látszólag nem valóságos világ.

Viszont a szellemi erőknek van bizonyos hatalmuk a lélek fölött. A nem-akarónál is mindig bekapcsolódhatnak a gondolatokba, tehát kénytelenek ezeket felfogni. Ezért egyszer minden ember állásfoglalásra kényszerül. Egyedül ha nem akarja - védekezhet a befolyás ellen. De az már érintette, és ezért nem vonhatja ki magát a felelősség vállalása alól - amikor majd egyszer felelősségre vonják.

Az ember gondolkodásra képes, és ez felelősségre vonásának az alapja. A gondolatot sem kényszerítette rá senki. Teljesen rajta múlik, hogy mit gondol. A jó szellemi erőknek, akik pozitív irányban próbálják befolyásolni, mindig az a céljuk, hogy a gondolat helyes legyen. De mert a negatív erők is hatnak, az ember maga dönt. Így nem lehet szellemi kényszerről szó, amelynek az egyik áldozatul esik, a másik nem.

Eközben benső küzdelmek is adódnak, ha meg akar maradni a szellemi gondolatoknál, miközben a földi gondolatok benyomulnak. Ha valaki szellemileg növekedni szeretne, ehhez a benső küzdelemhez erőt a szabad akarata nyújt. Ekkor az ember már győzött is, mert akarata pozitív volt, ennek következtében a kihatása is pozitív. A győzelem annál nagyobb, minél nagyobb volt az illető világhoz való kötődése. Mert annál nagyobbak voltak az ingerek, az ellenállások - de annál nagyobb volt az akarata is, amely most átütő módon győzött a szellemi világ mellett. Egykor a lélek majd örül a győzelmének, mert ezzel maga alakította túlvilági sorsát. Boldog életnek néz elébe, és folyton hálát ad Istennek, aki erőt adott neki a győzelemhez.

Ámen.

B.D.Nr.6843

1947. 06. 01.

### **A gondolatok a Szellemi Birodalom kisugárzásai**

Élete sorsát senki nem ismeri - és senki sem határozhatja meg. De azt mindenki tudja, hogy földi élete nem tart örökké, már holnap sorscsapások érhetik, vagy behívót kaphat az örökéletre. De ezeket a biztos ismereteket csak kevés ember értékesíti - amennyiben előre dolgozna arra az életre, amely majd a földi élet után jön. Az örökké tartó, Szellemi Birodalombeli életére. Ezt az ismeretet azért nem értékesíti, mert nincs meggyőződve a halál utáni életről. De erről igazolást nem lehet adni, mert az el-értékteleníténé az egész földi életet, amelynek célja a teljesen szabad akarati döntés - a bizonyítás pedig már akarati kényszert jelentene.

Az emberek mintegy magukra vannak utalva. És végig mennek az életen anélkül, hogy okát és célját pontosan ismernék. Viszont ha törekednének rá, világos ismerethez juthatnának. Mert az emberek képesek lennének gondolkodni róla. Földi életük idejére adományt kaptak - a gondolkodás

képességét. Ugyanígy értelmet is kaptak, hogy gondolataikat feldolgozhasák, és igazságát tekintve megvizsgálhasák - mert gondolataikkal egyformán képesek helyes és helytelen irányba mozogni. Már ez is bizonyíték arra nézve, hogy gondolataikat két oldalról kapják, és rájuk van bízva, melyik mellett döntenek.

Tehát önmagában a gondolat nem a saját produktuma. Nem az ember hozza létre, hogy kisugározza önmagából, hanem a gondolat árad hozzá, mint a szellemi világból való erő. De tudnotok kell, hogy a test halálával gondolkodástok nem szűnik meg, hanem az éntudatú lélek Istennel való összetartozásának a bizonyítéka. Mert a tökéletesség állapotában Isten szellemi kisugárzását gondolatok formájában fogadja magába. A tökéletlenség állapotában pedig Isten ellenfele nyer befolyást az én-tudatú lényre - mindegy, a Földön él-e, vagy a túlvilágon.

Tehát a lélek gondolkodása folyamatos. De lehet zűrzavaros, vagy teljesen hamis, ha érettségi állapota még alacsony, és az ellenfélnek nagyobb befolyása van, mint Istennek. Isten a maga befolyását nem érvényesíti kényszerrel, hanem megvárja, amíg a lény önként átadja magát.

Tehát a gondolat valami szellemi dolog, ami többé-kevésbé megfelel az igazságnak. Egy állandó ember-felé fordulás, ami a szellemi világból indul, és amelyet ezért erőnek mondhatunk, amelynek aszerint hogy honnan indul jó, vagy rossz a kihatása. Aki a tovább élésben nem hisz, az megelégszik annyival, hogy a gondolat az emberből ered.

Viszont ekkor a testi halál kioltana minden gondolkodó képességet, és a "lélek" fogalmát egyszerűen nem lehetne megmagyarázni. Mert a testtel, a földi külső formával ellentétben az ember belső életét, a gondolkodást, az érzést és akaratot jelenti.

A lélek nem múlik el, tehát tovább gondolkodik, érez és akar. Az élőnek, az éntudatunak, ezek a jegyei. Amíg ezek a képességei nincsenek meg, a lény még kötött állapotban van, amelyben tetteiért nem vonható felelősségre. De a lény a földi élet idejére feladatot kap, ezért kell képesnek lenni a gondolkodásra, érzésre és cselekvésre.

Arról van szó, hogy a lény szabad akarattal beilleszkedjen abba a Rendbe, amit felborított, amikor elfordult Istentől. Ezzel a bukással a sötétségbe zuhan, a teljes ismeretnélküliségbe. Ezért most szabad akarati döntése által ismét bevezetést kaphat abba az ismeretbe, amely a Szellemi Birodalomból érkezik, és amit az ember vagy felvesz magába - vagy ismét visszautasít. Tehát az ember gondolatai olyan áramlatok, amelyek jöhetnek a Világosság birodalmából, de a Sötétség hazájából is. Az ember az értelem adományával felruházva vitába szállhat a hozzá áramló gondolatokkal. De nem annyira az éles értelem a döntő ebben a vitában, hanem a szerető szív, hogy csatlakozni tudjon a Világosság Birodalmának gondolat-hullámaihoz.

Tehát aki szeretetben éli életét, annak az ismeretfoka is ennek megfelelő, és nem okoz nehézséget neki, hogy helyes döntéseket tegyen. A szeretet nélküli ember gondolatai a Sötétség Birodalmából vannak, ezeket készségesen fogadja, és általa még jobban beleesik Isten ellenfelének kezeibe.

Az ember ugyan azt hiszi, hogy saját szellemi terméke az amit gondol, hogy azt értelmével, és a kívülről jövő, világi oktatások segítségével hozza létre. De ekkor lelke a halál pillanatában teljesen üresen maradna - pedig a lélek az ember tulajdonképpen "én"-je, és ezért a gondolkodást, érzést és akaratot nem veszítheti el, ezek továbbra is abban a gondolat-szférában tartózkodnak, amelyet maga teremtett, vagy még megteremt, és amelyben mozogni kíván. A sötét terekben gondolkodása gyenge és teljesen zavaros lesz, de tud gondolkodni, és ha akarja, gondolkodását meg is tisztíthatja.

A gondolat szellemi erő, amely soha meg nem szűnik, és ezért minden gondolatnak valami hatása van! Vagy NEGATÍV, ha a Sötétség Birodalmából jön és valaki felfogja - vagy POZITÍV, ha a Világosság Birodalmából indult, és nyitott emberszívre talál.

Az embernek tehát csak felvevő-készségét kell bizonyítani, ha kapcsolatot akar létesíteni a Világosság Birodalmával. Az az ember, aki teljesen az ellenfél vonzásában áll, soha nem fogja megengedni, hogy jó gondolat szálljon fel benne - mert nem maga szüli a gondolatot, hanem azok mint hullám feléje áramlanak. Hogy gyógyító hatásukat elérhessék, engedni kell hogy körülnyaldossák - ugyanúgy, ha olyan ismeretet közvetítenek, amely helyes döntésre segíti. Minden egyes embernek ez a földi célja, amiért ezen a Földön megtestesülhetett.

Ámen

B.D.Nr.5717

1953. 07. 06.

### **A gondolathullám megfelel az akaratnak**

Olykor olyan gondolatok is felnyomulnak, amelyek a világosság-nélküli szellemektől erednek, tehát akik az emberek közelében tartózkodnak, mert felfogásuk még erősen földi, és anyagias gondolkodásukat az emberre akarják átvinni.

Az embert a gondolathullámok mindig körülfogják, de az csak azt a gondolatanyagot veszi föl magába, ami akaratának megfelel. De amíg az ember a Földön tartózkodik, a földi dolgoktól sem tud teljesen eloldódni, és így érthető, hogy a még földi módon gondolkodó lényeknek is van lehetőségük, hogy belépjenek gondolatvilágába. A szellemileg törekvő embert is megérintik ezek a gondolatok, de nem tapadnak meg rajta sokáig, nem keltenek benyomást benne. A szellemileg törekvő embereknél tehát nem áll fenn veszély, ha olykor ilyen lények is benyomulnak világába, hogy maghallgatást teremtsenek maguknak. Rá a Világosság Birodalmának lényei sokkal nagyobb

befolyással vannak, és engedelmesen meghallgatja őket. Azok pedig ismételten elkergetik a földi gondolatokat, hogy maguk érvényesülhessenek.

Csak egy dolgot el ne mulasszon az ember, és pedig hogy önmagát figyelje, és védekezzen a földi gondolatok ellen, ha szellemi kapcsolatot akar helyreállítani. És a szellemi javakat ne keverje össze a földi gondolatokkal. Mert maga ad alkalmat arra, hogy bizonyos lények bekapcsolódhassanak akkor, amikor nem szakadt el a világtól, amikor nem vonult vissza a csöndbe, és gondolatilag nem szakadt el mindentől, ami körülveszi. Ebben a helyzetben ugyanis az ember képes védekezni a gondolatok ellen, amelyek nincsenek kedvére. Csak Istent kell röviden védelemért kérnie, és segítségével a Világosság-beli lények minden ilyen földi felfogású lény közeledését elhárítják, mert joguk van hogy falat képezzenek az ember köré, aki kapcsolatba akar lépni velük. Ekkor lehetetlenné válik minden téves, vagy földi vonatkozású befolyás, és a szív megnyílik a szellemi beáramlás számára, amely mindig az igazság.

Amint az ember tud az összefüggésekről, és ismeri mindkét birodalom lényének gondolat-kisugárzását - ha dolgát komolyan veszi - meg tudja figyelni önmagát, és tud védekezni az olyan gondolat hullámok ellen, amelyek számára elfogadhatatlanok. Az ember akarata dönti el, hogy milyen lények találnak bejárásra nála. De az akarat biztosítja számára az igazságot is, ha az akarat azok felé fordul, akik az igazságban állnak, és Istentől jogot kaptak és feladatot, hogy a világosságot közvetítsék.

Nagyon felelősségteljes hivatal úgy kapni a szellemi javakat, hogy azt embertársainak továbbadja. És csak azok az emberek tehetik meg, akiknek komoly a szándékuk, hogy csak tiszta igazságot kaphassanak és terjeszthessenek.

Ez az akarat mindig kielégül. Ezért a tudatlan erőknek tilos a bejárás, amikor az igazság átvételére az ember átadja magát a szellemi erőknek. Mentés minden tévedéstől, mert Isten megáldja mindazokat, akik vágyakoznak az igazságra, és azt terjeszteni kívánják. És mert áldása a teljes igazságot garantálja, így megóv a félrevezetéstől, és oltalmat ad a sötétség ellen.

Ámen

B.D.Nr.6963

1957. 11. 07.

### **A gondolkodásra való képesség nem jelenti a gondolatok létrehozását**

Az lehetetlen, hogy ti gondolatokat hozzatok létre - de a hozzátok áramló gondolatot felfoghatjátok és értékesíthetitek. A gondolat szellemi erő-kisugárzás. Ezt a tényt megérthetitek, ha meggondoljátok, van bennetek olyan képesség, gondolkodni tudtok a dolgokon, amiről valami módon értesülést szereztek. De nem fontolgattok olyan valamit, ami előttetek még teljesen ismeretlen, mielőtt egy gondolatsugár nem érintett volna benneteket - és az

egyáltalán nem indulhatott ki belőletek. Másrészt minden embernek megvan a lehetősége, hogy teljesen ismeretlen problémákat forgasson, és meg is oldjon magában - ha engedi magába folyni a gondolatáramlásokat, amelyek a szellemi világból érintik. De ez soha nem igazolja, hogy a gondolatot ő hozta volna létre.

Amikor életre hívtalak benneteket, amikor magamon kívülre helyeztelek mint önálló lényeket - kapcsolatot létesítettem köztetek, és magam között. Ez abból állt, hogy én szóltam hozzátok, és ti válaszoltatok. Ezt a megszólításomat ti ÉREZTÉTEK és HALLOTTATOK.

A megérzés a GONDOLAT volt, ami - magatok számára hallhatóan a SZÓ volt.

Ti ezekhez a gondolatokhoz vagy szavakhoz gondolkodó képességekkel beállíthatjátok magatokat, és akaratotoknak megfelelően megválaszolhatjátok, vagy - önhatalmúan tovább gondolhatjátok a hozzátok érkezett gondolatot, akaratotoknak megfelelően formálhatjátok és alakíthatjátok. A gondolatot minden irányban tovább fejleszthetitek - és a hozzátok küldött gondolatot helyesen vagy tévesen is megítélhetitek.

Ez a gondolkodó képesség, amit nektek mint teremtetett lényeknek adtam, hogy veletek gondolatot tudjak cserélni - természetesen megint akaratotoknak megfelelően. Viszont először KELL VALAMINEK LENNI, és ti csak akkor tudtok foglalkozni vele.

Mindennek ami létezik, én vagyok az ősalapja. Minden tőlem indul, legyen az a kreatúrák élete, vagy a legmagasabb szellemek boldogsága. Így a "SZÓ" is, amely először az emberben felmerül, belőlem indul, és az embernek szabad-akarattal fel kell markolnia. Utána már magában megvitathatja, és saját akarata szerint értékesítheti.

Tehát az értelmi gondolkodás nem tud gondolatot szülni - de a gondolathullámokat - amelyek az embert körülveszik - kiválaszthatja és magába veheti. A hozzá áramló gondolathullámokat az értelem visszaszoríthatja - vagy befogadhatja. Ez könnyen érthető lesz, ha hasonlatnak a rádió adó és vevő-tevékenységét veszitek, amire ti a rádiótechnikátokat építettétek.

A sugárzások egy magasabb akarathoz vagy lényből indulnak, amit minden lény felfoghat. De ha a felvevő-képes lény velük szemben védekezik, erőszakkal nem hatolnak be. És mert ezt a folyamatot a lény akarata határozza meg, azért jó és rossz oldalról egyformán befolyásolni próbálják az akaratot.

Tudatában lehettek a ténynek, hogy folytonosan a legkülönbélebb gondolathullámok keringenek körülöttetek. Olyanok, amelyek tőlem indulnak, és az akaratom szerint munkálkodó világosságbeli lényvel vezetnek hozzátok, de olyanok is, amelyek eredetileg szintén tőlem indultak ki, de a velem ellenkező akarat hatalma és gondolkodóképessége ellentétesre formálta. És most ez a hatalom juttatja el hozzátok, kihívást gyakorolva akaratotokra, hogy a gondolathullámot vagy elfogadjátok vagy visszautasítjátok.

Ezért azt is megtehetitek, hogy a Világosság Birodalmából érkező gondolathullámokat szabad akarattal tévesen értékelitek, azaz, gondolkodó képességetek negatív módon is szembeállhat ezekkel a gondolatokkal, ha magatokat tőlem izoláltátok, és ezzel magatokat ellenfelemnek kiszolgáltattátok. De a világosság lényei soha nem adják fel, mindig megpróbálják hogy hassanak rátok - de hogy ne álljatok ellenfelem oldalára, azt nem tudják megakadályozni.

Ha a Világosság Birodalmából érkező gondolatoknak nem tudnátok más irányt adni, akkor nem lenne bennetek szabad akarat. Mintegy arra lennétek kényszerítve, hogy helyesen gondolkodjatok, és ezáltal nem lehetne tévedés a világban. - Tehát a gondolkodó képességeteket használni kell, és egyfajta beállítottságot kell szereznetek mindahhoz, ami mint gondolathullám megérintett benneteket.

Ez azt a hitet ébreszti bennetek, hogy a gondolatnak magatok vagytok a "létrehozói". De akkor nagyon lehatárolt lenne gondolkodástok. Folyton csak a körül keringene amit szemetek meglátott, és kezetek megfoghat, mert testi korlátaitok vannak.

Ami viszont bennetek korlát nélküli, az a lélek. Lelketek pedig velem áll kapcsolatban, és állandóan bizonyítékokat kap tőlem, hogy hozzám tartozik. De mindazt ami tőlem hozzá áramlik, szabadon értékelheti a maga akarata szerint. Ezért gondolkodó képessége erejével, a hozzá érkező gondolatokból az ember azt csinál amit akar. Tehát gondolkodhat helyesen - de tévesen is!

A helyes gondolkodásra én magam vagyok a garancia. Csak tudatosan kapcsolódjatok össze velem. Ha ezt nem teszi meg, úgy ellenfelem befolyása alatt van. Ilyenkor a sötétség győz a világosság fölött, és minden hamis és isteni rendemmel ellentétes lesz amire az ember ebben a függőségben vállalkozik.

Ámen.

B.D.Nr:1417

1940. 05. 13.

### **Gondolati tevékenység - Agy – Képek**

Az ember gondolkodó szerve mielőtt még tevékenységhez kezdene, egy meg nem írt könyv oldalaihoz hasonlít. Tehát amíg a gondolkodó képessége, még fejletlen, és az ember nem képes a gondolatok kiformálására.

A gyenge gyermekkorban a gondolkodás szervei még nem tevékenyek. Bizonyos idő kell ahhoz, hogy az agy megkezdje a külső benyomások felvételét. És ez a következőképpen megy végbe:

Az ember gondolkodó szervéhez a szem egy látott képet közvetít. A gondolkodás szerve az agy, és az most saját tevékenységbe kezd. A neki közvetített képet a legnagyobb finomságú ideghártyára engedi hatni. Az magára veszi a képet, és most tudatos benyomások keletkeznek, amelyek mint

gondolatok merülnek fel az emberben, és bizonyos mértékben az agyban a kép visszahatásának tekinthetők.

Minden benyomás felismerhető az agy-hajlatok eddig üres felszínén. Ez vagy hosszú időre eltörölhetetlenül bevésődik, vagy új benyomások által felismerhetetlenné válik, és eltűnik az öntudatlanba. Tehát többé nem jut már az ember tudatába.

Amíg az ember él, mindig újabb rétegek képződnek. Ezek arra valók, hogy az új benyomásokat felvegyék, és visszatükrözzék. Viszont a korosodással mindig csekélyebb lesz az érzékenység, és a képek már nem válnak el olyan élesen a felfogás felszínéről. Ennek következtében az agy sem közvetíti olyan erősen a benyomásokat. Ez feledékenységben, gyöngébb felfogó képességben, és a bizonyos koncentrációt követelő benyomások felvételének csökkenésében nyilvánul meg.

Az agy már lassabban dolgozik - a külső benyomások már nem képesek nagyobb tevékenység kiváltására. A képek már nem kerülnek tisztán az agy-hajlatokba, és az egész gondolkodó tevékenység akadályozott. Az egyes eseményeket az ember már nem tudja könnyedén a tudatába idézni, mert a képek nem tiszták. Viszont pontosan ábrázolják a korábbi eseményeket, mert ezek még tiszták a tudatában. Sőt, a legkorábbi időből is napvilágra kerülnek a benyomások, mert a tiszta képek ezt lehetővé teszik. Tehát gondolat formájában minden kép megjelenik.

A gondolat-tevékenység olyan, mint lemerülni a mélybe, és valamit onnan felhozni. A számtalan kép amelyeket valamikor az emberi szem közvetített - számtalan lapocskára van vésve, és minden szabad és íratlan lap most már tele van írva benyomásokkal. Ezenkívül számtalan térséget befednek azok a gondolati képek, amelyek egy kívülről behatoló kép nyomán keletkeztek.

Az erre rendelt szervek gondolati funkciója tehát egy önmagától függő tevékenység, amit külső benyomások hívnak elő, és az ember akarata viszi végbe, amikor engedi, hogy ez vagy az a kép hasson rá. Tehát nem szükséges, hogy a képek mindig a szemén keresztül hassanak rá. A szellemi képek ugyanazt a folyamatot váltják ki - képek - miket az ember maga hoz létre önmagában az akarata által, és amelyek egy azzal összefüggő gondolat-tevékenységet váltanak ki.

A szervek tehát az ember akarati tevékenységére indulnak meg, és a gondolatok most azt az irányt követik, ami megfelel az ember akaratának. A tisztán földi érdeklődés, és földi elképzelés érthető módon csak földi képeket közvetít az agy-tábláknak. Tehát a gondolat-tevékenység is ugyanilyen megnyilvánulású, ahogy ugyanolyan gondolatok uralják az embert, amelyek földi elképzeléseivel megegyeznek. Az ember gondolatmenete mindig olyan, mint az akarata, a gondolatvilágát az akarat határozza meg. Ezért az ember felelős a gondolataiért, mert módjában áll, hogy szellemi szemeinek akármilyen fajta képet közvetítsen.

De ne felejtse el, hogy a túl sok földi kép csökkenti a benyomások felvevő-képességét. Tehát saját hátránya, ha ennek megfelelően csökken a szellemi gondolati tevékenység, és végül a szellemi igazságok, illetve a gondolati közvetítések számára már nem lesz felvevőképes.

Ezek szerint a gondolatok mindig azt fejezik ki, ami az embert a legmélyebben mozgatják. Ebből következik, hogy az ember - akit az isteni teremtő minden képességgel ellátott, és ide tartozik a gondolkodó képesség is - teljes egészében felelős a gondolataiért, mert szabadon megteheti, hogy azokat akarata szerint formálja.

Ámen.

B.D.Nr.6374

1955. 10. 11.

### **A gondolat – tevékenység 1.**

Mi a gondolat?... Ezt a kérdést a tudomány soha nem válaszolja meg, amíg maguk a kutatók is be nem hatolnak a szellemi ismeretekbe, és amíg csak tisztán értelem szerint akarnak válaszra találni. MERT A GONDOLAT EREDETE A SZELLEMI VILÁGBAN VAN. A gondolatok a szellemi világból kiinduló sugárzások, amelyek mint hullámok vesznek körül, hogy akaratoknak megfelelően, magatokba vegyéték, vagy visszautasítjátok őket. Olyan sugárzások ezek, amelyek megérintik a gondolkodás szerveit, és ha ti készek vagytok rá, tevékenységre indítják. Ez azt jelenti, hogy vegyéték fel kapcsolatot azzal a "lényel" aki rátok sugárzott. Ez erőcsere, egy folyamat - ami két oldalról indul, és az ember akaratára van bízva, hogy melyik oldallal létesít kapcsolatot.

Tudnotok kell, úgy vagytok megteremtve, hogy minden szerveiteknek meghatározott tevékenységet kell végeznie, ami az ember akaratának van alávetve - kivéve azt a részt, amely a természeti törvényeknek van alávetve, mert életfenntartó működése van. Azt is kell tudnotok, hogy bizonyos szervek működése azért van akaratoknak alárendelve, mert a földi életben lesznek kipróbálva, hogy beválnak-e. És ide tartozik az értelmi tevékenységek is. Ezt magatok fejleszthetitek, és ehhez kaptátok a gondolkodó tevékenységet.

De a gondolkodó tevékenység nem abból áll, hogy a gondolatot magatok hozzátok létre! Ti a hozzátok ömlőt, azt a szellemit ami mint hullám állandóan körülmos benneteket, gondolkodó képességetek erejével hatni engeditek magatokra! A hozzátok érkező gondolatot fel kell fognotok, és értelmekkel fel kell dolgoznotok. Teljesen mindegy, hogy milyen a gondolat amit felfogtok - de a választás és az akarat döntő lesz a lélek felfelé fejlődésére. A gondolat szellemi erőksugárzás, amely a világosság elképzelhetetlen teljességével, magától Istentől indul. Először a Világosság-beli lények fogadják be - és azzal amit kaptak másokat is boldogítani akarnak. Tehát folyton tovább vezetik, minden lényszerűhöz és gondolkodni tudóhoz.

A Sötétség Fejedelme is egykor fény és erőbefogadó volt. Ő is sugárzást bocsát ki magából a lényszerűek felé. Így hát az ember, mint gondolkodó lény, mindkét oldalról megkapja a kisugárzásokat. A jó és rossz erő mindig mint gondolathullám nyilvánul meg, és az ember állandóan AZOKAT a gondolatokat veszi magába, amelyek akaratának megfelelőek. A gondolatok soha nem gyakorolnak kényszerítő befolyást, és csak az ember akaratának megfelelően képes előre nyomulni, és lesz elfogadva, vagy visszautasítva.

De a gondolatot soha nem az ember szüli. Nincs képessége, hogy a gondolatot maga hozza létre. Holott meggyőződése, minden a saját produktuma amit értelmi tevékenységével létrehoz. Pedig csak az őt körülkerülő gondolathullámokat használta ki - és igen magas fokon tudja használni - hála gondolkodó képessége erejének, amivel Isten megajándékozta.

Az emberben világossággal teli gondolatok akkor is felmerülnek, ha ő a sötét gondolat-áramlatok felé fordul. De mindegy hogy melyik oldalról érkezik a gondolat, a gondolkodás szerveit egyik sem üli meg - ha az ember nem akarja. És ez az ember feladata, hogy válogasson, melyik gondolattal akar foglalkozni.

Tehát a gondolkodóképesség alatt azt kell érteni, hogy az áramlatokat, amelyek mint gondolat érintik az embert, megvitatja magában, értelmét megérti, logikusan besorolja - és így hasznosítja a hozzá áramló gondolatokat. Mindehhez elsősorban akarat kell, mert az ember nincs arra kényszerítve, hogy a hozzá áramló gondolat hullámokat megnyissa. Tehát a gondolkodásra való lustasággal a gondolatot vissza is utasíthatja! Másrészt, felmarkolhatja az alulról érkező gondolatokat, tehát amelyek tartalmuk szerint rosszak és értéktelenek. Mindig az ember akarata határozza meg a gondolat irányát, kimenetelét és eredetét. De, amennyiben az ember el tudja fogadni, csak a világossággal teli világból érkező gondolat hullámok tudnak egyidejűleg erőhatást is gyakorolni, amennyiben a gondolkodóképesség élesebb és tisztább lesz.

Tehát aki gondolatilag szellemi kérdésekkel foglalkozik, az mintegy a világosság lényeitől kapja ezeket a kérdéseket. Ezek a gondolathullámok a lélekben kívánságot ébresztenek, hogy magyarázatot is kapjon rá. A gondolkodás szervei megragadják ezt a kívánságot, és ettől a pillanattól kezdve az emberben tudatossá válik kívánsága. Most az ember kapcsolatot teremtett azzal a lényel, aki a sugárzást adta. Ez lehet egy megbízatás Istentől - de ha az embernek még alacsonyok a vágyai, Isten ellenfelének megbízatása is lehet, hogy valamilyen tevékenységet végezzen. Tehát, hogy világosságot, vagy sötétséget terjesszen.

Minden gondolat vagy Isten, vagy Isten ellenfele szolgálatában álló lény megnyilvánulása - de sohasem az ember saját szülötte. Mert majd egyszer a Szellemi Birodalomban, a tökéletesség fokán állva is csak azt sugározza, amit a forrás - tehát maga Isten - ad neki mint szeretet-erőt, ami a legmagasabb bölcsességet zárja magában.

Az emberek igen különböző gondolkodásából az derül ki, hogy a lényeket végtelenül sok ismeret-fokozat különbözteti meg, de mindnek megvan a maga embere. Mert akaratával az ember védekezni tud a téves, vagy hiányos szellemi javak ellen, másrészt, Isten ellenfelének is megadta azt a jogot, amivel maga rendelkezik, hogy a szabad akaratú döntés miatt hatást gyakorolhasson az emberre - mert a földi életnek a célja ennek a döntésnek a meghozatala.

A gondolkodó képesség a különféle gondolatokat egymás ellenében le tudja mérni. Ebből az ember következtetéseket tud levonni. Ennek eredményeképpen az akarata megváltoztathatja az eddig követett irányt. És amint jóakarata van benne, értelmileg tiltakozik a hazug szellemi javak ellen! A világosság lényei - akik a teljes igazságban vannak - soha nem szűnnek meg azon fáradozni, hogy igaz gondolat áramlatokat küldjenek azoknak, akiket gondozásra átvettek. Mert missziójuk: hogy világosságot és igazságot terjesszenek - a sötétséget elűzzék. Ennek a feladatuknak lelkiismeretesen eleget is tesznek. A szív, amely kinyílik - az ember, aki az igazságot kívánja, olyan gondolat gazdagságot kaphat, amely visszhangot kelt benne. A Világosság Birodalmából érkező sugárzás tiszta fényt gyűjt majd benne.

Bár az ember majd azt hiszi, hogy saját gondolkodásának eredményét élvezzi - de ez csak annyiban igaz, hogy gondolkodó-képességét felhasználva, szellemi tulajdonává tette mindazt, ami előzőleg hozzá áramlott. De most már benne marad, hogy ő sugározhassa, amikor majd a Szellemi Birodalomban engedélyt kap, hogy boldogító tevékenységet folytathasson.

Ámen.

B.D.Nr.962

1939. 06. 13.

### **Gondolati tevékenység - Szív - Agy**

Egyesüljete a hitben - és figyeljete szavaimra, mert bennetek a szellem akaratomat érthetően kifejezésre juttatja. És életetek megmásíthatatlanul célhoz jut - ha akaratomat teljesítitek. Minden gondolat szellemi erő - és tovább lehet ültetni. Ez bizonyíték arra, hogy nem valami halott dolog, hanem él és élte - és az ember gondolati tevékenységével folytonos kapcsolatban van.

Az ember gondolati tevékenysége tulajdonképpen szellemi erővel való rendszeres táplálkozás. Az ember képes rá, hogy ezt az erőáramot magába vegye, és bizonyos mértékben átvezesse a szívéhez, amely felvevő állomás minden szellemi erő számára, és folyton várja és értékeseíti a hozzá érkező táplálékot. Majd visszaadja az agycentrumnak, és az emberi mechanizmust mintegy mozgásba helyezi.

Ez olyan folyamat, amely teljesen ismeretlen az ember előtt. Azért képviselte eddig azt a téves nézetét, hogy egyedül az agy képes organikus tevékenységre - és a test többi részének addig nincs semmi köze hozzá, amíg az akarat tevékeny nem lesz, és a gondolati tevékenység kivitelezésre nem készíti

a testet. Messzemenőn ismeretlen még az is, hogy a szív az a felvevő állomás, ahol a kiválasztás végbemegy, és az ember mennyire kész a szellemi erő - tehát a gondolati átvitel felvételére.

És ez oly módon történik, hogy a test - és ezzel együtt az agy is mint szerv - beleegyezik, hogy megtartsa a szellemit, mint szellemi kincset, vagy mint olyant, amit csak sematikusan vesz föl, de lehet hogy azonnal félredobja.

Ezért gyakran előfordul, hogy a különösen belátó és befogadásra kész lélek az agyhoz akarja közvetíteni amit a szívével felfogott - és akadályokat észlel. Az agy vonakodik, hogy teljes egészében elfogadja - és ezért visszaküldi a szívhez. Az szorongással fogadja, és ismételten, többször is a magasba küldi - míg az agy ellenállása meg nem szűnik, és úgy tesz ahogyan tennie kell, mert most a szellem ereje határoz, amely annál erősebb, minél gyengébb az agy ellenállása.

Csak ily módon lehet a gondolati tevékenységet hiánytalanul megmagyarázni, és megoldást ad arra a kérdésre is, hogy azonos bölcsességek azonos módon jutnak az emberek ismeretkörébe - és mégis a legkülönbébben fogadják magukba, illetve hiszik el. Most válik érthetővé, hogy az ember akaratán múlik, mennyire fogadja magába amit a szíve felfogott, és mennyire dolgozza fel mint szellemi értéket. Tehát, hogy az ember bizonyos mértékben az aggyal, mint szervvel ellenállást gyakorol-e. Tehát a szellemi erőt csak annyira értékeli, amennyire az a tisztán földies gondolkodáshoz feltétlenül szükséges.

Viszont a szellemi problémák megoldásához elengedhetetlen, hogy a gondolkodószervek együttműködjenek a szívvel, mert minden szellemi a szívhez veszi először az utat, mielőtt tovább menne, és a szerveknek - melyektől a gondolkodó képesség függ - teljes terjedelemben el is kell fogadniuk. Másrésről a szeretetben élő szív mondhatatlanul gazdag lesz szellemi erőben. Ugyanígy az ember, akiben ez a szeretet lakik, megnöveli szellemi tudását, és a legteljesebb ismeretben él.

Ámen

B.D.Nr. 2363

1942. 06. 09.

### **A gondolkodás műszere - A jó vagy rossz gondolatok áramlása**

A gondolati anyag megállás nélkül áramlik hozzátok a Szellemi Birodalomból. Nektek csak be kell fogadnotok, hogy sajátotokévá tegyétek. Az akarat a meghatározója, hogy milyen fajta gondolati anyagot fogtok fel. Mert akaratotok szerint akár a világosság, akár a sötétség szellemi anyagát befogadhatjátok. A gondolkodás műszere olyan finoman van az embernél megkonstruálva, hogy minden szellemi sugárzás tevékenységre készíti. Ez annyit jelent, hogy amint a gondolatok - mint hullámok - körülveszik, tevékenységbe kezd, és befogadja ami megfelel neki, tehát amit akarata jónak

ítél. Mert az akarat dönt, és a gondolatok egy részének belépést enged - míg a többit visszautasítja. Mindezt a jóhoz, az istenihez - vagy az Isten elleni hatalom iránti beállítottsága alapján teszi. Mert a két hatalomtól, a világos vagy a sötét hatalomtól érkező szellemi erőt az ember vagy jó érzéssel, vagy ellenérzéssel fogadja. Ezért az egyiket befogadja, és a másikat visszautasítja.

Tehát az Isten iránti beállítottsága a mérvadó hogy az ember milyen gondolat-anyagot enged hatni magára, és amit a gondolkodás műszere egyszer magába vett, az mindenkor a rendelkezésére áll. Mindig a felszínre jön, amikor az ember foglalkozni akar vele. Ha most az ember akarata a jóra irányul, gondolati anyaga is ennek megfelelő - azaz, csak azokat a közléseket tartalmazza, amely a világosságból árad, és Isten akaratával nem ellenkezik. Az ilyen ember elsősorban szellemi dolgokkal foglalkozik, és figyelmen kívül hagyja a világi dolgokat. Szellemi szomjúsága van, és a szellemi közvetítésből azt fogadja be, ami kívánságának megfelel. A többit figyelmen kívül hagyja.

Ilymódon minden oldalról összehordva, az ember egy szellemi kincstárt alakít ki magának. Ez annyit jelent, hogy a jó és rossz erők egyaránt azon fáradoznak, hogy a maguk számára az ember gondolatvilága hozzáférhető legyen, és az hajlandó legyen mindazt magáévá tenni, amit neki nyújtanak. Mikor az ember gondolatban vagy imában Istennel kapcsolódik, természetes hogy azt a szellemi kincset fogadja be, ami Istennel kapcsolatos erők által ért hozzá. Ugyanezek az erők letiltják az ellenséges hatalom befolyását is. Mindez az emberi akarat kinyilvánításának a következménye, amely vagy igennel - vagy nemmel válaszol a neki felkínált gondolati anyagra. Ezért az Isten után kívánczó ember nyugodt lehet, hogy helyesen gondolkodik, mert ezzel a vágyával felvevőképessé teszi magát a jó szellemi erők áramlására. Ezzel az ellenerő gondolati anyagát hamisnak tartja és visszautasítja. A jó szellemi erők buzgón kialakítják a jóra és rosszra irányuló ítélőképességét, és öröködnék, hogy a jóindulatú ember el ne bukjon egy rossz befolyás hatására.

Ámen

B.D.Nr.2039

1941. 08. 21.

## **A gondolat – tevékenység 2.**

/Válasz B.D. kérdésére/

A gondolat-tevékenység egy tiszta szellemi eszmecsere, ami tisztán szellemi eredményeket érlel. Tehát hogy az adó-erők közvetítésével a szellemi tudás létrejöjjön - akarat tevékenység előzi meg. Ez tehát a jó szellemi erők iránti tudatos vagy öntudatlan kérés. Tudatos a megvilágosulást kérő ima által, öntudatlan, amikor olyan kérdéseket tesz fel az ember, amelyek szellemi területet érintenek, és ezért a tudással bíró szellemi erők megválaszolják. Amikor az ember inkább a földdel áll érintkezésben, azaz tisztán földi dolgokról kér felvilágosítást, akkor értelem szerűen maga is adhat választ. Az értelem

szintén Isten adománya. De össze sem hasonlítható a túlvilági erők szellemi hatásával. Azok tökéletesek, és csak isteni erőáramot vezetnek. Amit ők vezetnek tovább, az a legmélyebb felismerés, olyan szellemi tudás, amit az értelem mint ilyen soha megmagyarázni nem tudna. A földi kérdéseket teljes egészében meg lehet válaszolni. Ilyenkor az Istenből való életerő lép akcióba, amely minden igényhez odaáramlik. Az az ember is sajátjának mondhatja, aki nem akar szellemi dolgokat megoldani. Ebből következik, hogy a földi törekvésű embernek is nagy gondolat-gazdagsága lehet. De ez szükségszerűen nem jelent világosságot is, mert ez a tudás a halál pillanatában kialszik. Míg a Szellemi Birodalom közvetítésével kapott tudás a lélek birtokában marad, mert eltörölhetetlen érték. Tehát közvetítő által, Istentől a Földre érkezett tiszta szellemi erő.

Erre a legjobb bizonyíték, hogy ezeket a bölcsességeket az ember minden gondolati tevékenység nélkül kapja. Míg a földi megoldásokat mindvégig gondolati tevékenység kíséri, tehát az Istentől kapott életerőt használja fel hozzá.

Az embert arra nem lehet rákényszeríteni, hogy szellemi erőkkel kapcsolatot tartson. Ez a szabad akarat tevékenysége. Ebből következik, hogy a gondolati tevékenység akkor is adott számára, amikor nincs kapcsolatban a tudó erőkkel. De ekkor csak korlátolt a képessége, és csak tisztán földi kérdések megoldására képes. Ilyenkor csak testi szervezete tevékeny. Amíg az azokat az erőket fel nem kéri, a hozzá áramló életerőt a túlvilági támogatástól teljesen függetlenül használja.

Ilyenkor az ember gondolatainak semmi szellemi értéke nincs, tehát a leendő túlvilági élete számára sem. Tehát nem szellemi, hanem földi javakat, illetve múltékony javakat termel. Az ember gondolati tevékenysége érinthet olyan problémákat is, amelyek kívül vannak a földi dolgokon - miközben az ember beállítottságával és akaratával ellenáll a túlvilág ismeretben gazdag lényeknek. Ennek a következménye, hogy gondolatai teljesen ellentmondanak az igazságnak. Tehát mindig azok a szellemi erők nyilvánulnak rajta keresztül, amelyeket az ember akarata felszólít.

Amint szellemi kérdések vetődnek fel, mindig a szellemi erők tevékenykednek. A földi kérdésekhez viszont csak az emberhez társuló életerőre van szükség - habár az ember azt hiszi, mindig az értelmi tevékenység old meg minden problémát.

A túlvilági tudatlan és hazug erők elhítetik az emberrel, hogy az eredményt tisztán értelmével szerezte meg, mert az a törekvésük, hogy a szellemi hatást letagadják, és elpusztítsák az isteni gondviselésbe vetett hitet. Ennek következtében az ember úgy látja magát, mint minden gondolatának létrehozóját, és az őt támogató erők még megerősítik ebben.

A gondolat lényegét csak az Isten felé törekvő ember érti meg, érzi a Világosság Birodalmából érkező áramlatokat, és engedi, hogy a jó szellemi erők

befolyást gyakoroljanak rá. Ezért csak az isten felé törekvő ember áll az igazság talaján - mert ami gondolatát érinti, az Istentől van. Akarata alapján tiszta igazságot kap a világosság hordozói által, mert Isten maga az igazság.

Ámen.

B.D.Nr.2302

1942. 04. 14.

### **Szívbeli és értelmi gondolkodás - Az igazság**

Minden ember, aki azt gondolja, hogy a dolgokról ismeretei vannak, olyan nézetten van, hogy ő értelmileg képzett. De ez a nézete nem felel meg mindig az igazságnak. Bár az embernek Isten értelmet és szabad akaratot adott, de szívet is adott hozzá.

Amíg az értelem szellemi dolgokat a szív meghallgatása nélkül akar megoldani, addig nehezen jut az igazság közelébe. Mert az igazság Istentől indul ki, és csak az emberben lévő isteni szikra képes felfogni - és nem a test, mert a test anyag.

Az értelmi gondolkodás végeredményben - testi működés. A szív viszont az érzelmek székhelye. Az isteni szeretet-szikrát is a szív rejti magában - ezzel a szellemet is, ami Istentől való rész bennünk. Az a gondolat, ami a szívben születik tehát, az isteni szeretet-szikra a kiindulása, mindig igényt tarthat az igazságra, mért a szellem csak tiszta igazságot közvetít.

Hogy a gondolat a szívben született-e, vagy az értelem produktuma - az az ember szeretetképességétől függ. Minél mélyebben tud szeretni az ember, azaz törekszik az Istennel való egyesülésre - annál tisztábban szállnak fel szívéből a gondolatok, és jutnak tudatába. Mert az ilyen gondolat szellemi erő, amely az Istenséghez kapcsolódó emberből árad, majd azoknak a szívéhez folyik, akik szeretet tevékenységük által szintén Istenséghez kapcsolódnak. Ezzel szemben az értelmi gondolkodás a testi szerv működése, tehát az emberhez áradó életerő használata. Az az ember is használhatja, akiben nincs szeretet-tevékenység, azaz aki erejét nem szeretetből induló cselekvésekre használja.

Tehát el kell választani egymástól az értelmi gondolkodást, a szívbeli gondolkodástól.

Ez utóbbi mindig felszínre hozza az igazságot. Míg az értelmi gondolkodás nem tartalmaz feltétlenül igazságot - még akkor sem, ha az illető jól fejlett értelmi gondolkodással bír. Tehát csak a szeretet a döntő, azaz mértékadó, mennyire igaz valami.

Mivel az embernek csak kevés ismerete van a gondolatok lényegéről, így ez a megkülönböztetés nem világos előtte. A szívben született gondolatnak csak annyi közös vonása van az értelemszerűen nyert szellemi javakkal, hogy a tudatba jutásához szintén el kell jutnia az agyhoz. Ez az embert arra a feltételezésre viszi, hogy az agy minden gondolat eredete, tehát ésszerűen jön létre.

Egy szerető szívű ember gondolatvilágát - olyan emberét, akinek az élete állandóan szeretetből induló cselekedet - másképpen kell értékelni, mint a tisztán értelmével gondolkodó emberét, aki a szeretetre keveset gondol. Az első közelebb kerül az igazsághoz - míg az utóbbi semmi garanciát nem nyújt az igazságra és az annak megfelelő tudásra.

Mert az igazságot Isten fenntartja magának, és csak azoknak osztja szét, akik őt elismerik. Akik vágyódnak utána, és szeretetből induló cselekedetekkel adnak hírt Istenről. Ebből következik, hogy minden kétséget kizáróan, mint igazság elfogadható mindaz, ami az ilyen szerető szívből árad. Mert az ilyen gondolatok bizonyos ellenőrzésnek vannak alávetve azoknak a lényeknek a részéről, akikben tudás van, akiknek feladata a gondolatok közlése, és akik ezért lelkiismeretesen vigyáznak, hogy az ember helyesen gondolkodjon. Az ember szeretetből induló tetteivel szerzi meg az igényt és jogot, hogy a világosság lényei támogassák. Megvédik az embert az igazsággal ellentétes gondolatoktól.

Ámen.

B.D.Nr.1757

1940. 12. 30.

### **A gondolat szellemi erő**

Akinek ismeretei vannak, az az ember gondolatvilágát már nem tekinti valaminek, amit az magának megszerzett, azaz ami önmagából származott, hanem annak látja ami a valóság, tehát szellemi lények kisugárzásának. Azok tudásukat akarják leadni, és addig próbálkoznak a közvetítéssel, amíg az illető a gondolati javakat magáévá nem teszi. Eszerint a gondolat szellemi erő. Tehát valami szellemi, ami a túlvilági birodalomból utat készített magának a Földre, hogy az ember gondolkodó műszere felfogja - ahol aztán tudatossá válik. Következésképpen az ember gondolkodása annak a lénynek a szellemiségével azonos, amely tulajdonába vette, vagy akinek az ember átengedte magát. A szellemi lényeknek hatalmas erőkisugárzásuk van. A jó és rossz lények egyformán azon fáradoznak, hogy sugárzásukat a Földre küldjék. Ezeket a kisugárzásokat csak azok a földi lények fogják fel - akik azonosan gondolkodnak. Ezért minden ember azt a gondolati közvetítést kapja, ami lényének megfelel. Mindig azt kapják amire vágyódnak. Tehát igazságot ott nyújtanak, ahol valaki éhezik az igazságra - hazugságot ott, akinél otthonos a hazugság.

Ennek alapján az ember gondolati anyaga olyan minőségű lesz, amilyennek az ember akarja. Mert a szellemi lények akaratának megfelelően gondolkodnak rá. Saját gondolatot az ember nem képes megteremteni magának. Erre teljesen képtelen, épp azért, mert a gondolat szellemi erő. Ezt az erőt pedig először a Szellemi Birodalomból kell megkapnia.

Csak akinek nincs erre vonatkozó ismerete, hiszi azt hogy gondolatait önmaga termeli. Csak azoknak a véleményét mondja ki, akik a világból valók, és azt állítják, hogy a gondolat meghatározott szervek működése, és idegen behatástól mentesen jön létre. Ennek alapján az ember saját gondolatait maga ápolgatja, és nem alapozza meg semmiféle közvetlen vagy közvetett befolyás.

Tehát hogy jó vagy rossz, mély vagy sekély gondolatainak mindig önmaga az elindítója - és így saját érdeméül szolgál. Letagadja a rendelkezésre álló szellemi erőt, mert azt egyáltalán nem ismeri el. Az ilyen embereket ezért nagyon nehéz az igazságról meggyőzni, ha azt gondolati úton közvetítik neki, mert még nem értik meg a gondolkodás lefolyását - és így nem is hiszik el. A tulajdonképpeni lényeg még érthetetlen nekik - és az is marad - míg olyasvalamire nem kerül sor, hogy valami mély problémát oldjon meg. Amikor most kudarcba fullad a maga gondolatmenete, be kell látnia saját képtelenségét, hogy az ember meg tudná adni önmagának a végső magyarázatot.

Csak amikor az igazságra vágyakozva, bizalommal a szellemi lényekhez fordul magyarázatért, tapasztalja meg önmagán, hogy gondolatok formájában szellemi erő árad hozzá. Ekkor felismeri, nem maga az akiből a gondolat eredt, hanem a túlvilági birodalom szellemi lényeitől kapott valami szellemet.

Ámen.

B.D.Nr.6296

1955. 06. 27.

### **Tunyaság a gondolkodásban**

Az embert minél jobban leköti a világ, annál közömbösebb az igazság iránt, annál kevésbé vágyódik rá - és ezért gondolkodás nélkül mindent elfogad, amit igazságként eléje adnak. Vagy a másik lehetőség, hogy mindent visszautasít, mert szíve nem kívánja megtudni az igazságot. Ez a lélek számára nagy veszélyt jelent a világban, mert nem tudtok célszerűen élni, nem ismeritek fel a földi élet értelmét és célját, mert még nem kaptatok igazi magyarázatot rá. Nem éltek tudatosan, hanem folyton a földi javakra vadásztok - pedig tudjátok róluk hogy mülékonyak, és semmit sem vihettek belőle magatokkal a földi élet után.

De nem hisztek a halál utáni továbbélésben sem! Megint azért, mert közömbös számotokra, mert nem akartok tudni róla! Ezzel a közönnyel soha nem juttok meggyőződésre afelől, hogy a halállal nincs vége az életnek.

Isten szolgálói sokkal nagyobb befogadó készségre találnának a Földön, ha meg lenne bennetek ez igazság utáni vágy. De az embereket minden más sokkal jobban érdekli, mint az a legfontosabb dolog, hogy helyes ismereteket szerezzenek, és ennek az ismeretnek megfelelően éljék a földi életet. Ezért elítélendő minden, ami az emberek közönyét emeli!

Elítélendő, ha azt tanítjátok: nekik nem kell afelől gondolkodniuk hogy mit higgyenek, és csak azt fogadhatják el, amit meghatározott oldalról nyújtanak - és semmi felelősségük addig nincs, amíg Isten állítólagos szolgálóinak alárendelik és rábízják magukat.

Minden ilyen tanítás emeli az emberek gondolkodási tunyaságát, elvárják hogy helyettük mások gondolkodjanak - miközben felmentik magukat minden felelősség alól! És amíg az ilyen ember gondolkodását a szeretetből kiinduló cselekedetei meg nem változtatják - akár élete végéig is - tudatlan, és tévedésekbe gabalyodott marad! Istenhez csak az igazság vezet el. Tehát a Földről való távozásakor még nagyon távol lesz Istentől!

Ha az igazság utáni vágy nagyobb lenne az emberek között, valóban nem lenne ekkora sötétség közöttük. Az igazság utáni vágy ugyanis helyes irányba vinné gondolkodásukat. És a helyesen gondolkodó ember mindinkább Istenhez közeledne, mert akaratának megfelelően élne. De az emberek csak földi tudásuk bővítésére törekednek, mert a szellemi tudás nem hoz földi nyereséget, de a földi tudással javíthatják anyagi jólétüket. Ezért minden más elől elzárkóznak, még akkor is, ha az különös kegyelmi adomány lenne. Ezért a Föld megmarad a sötétségében. Mert a világosság csak ott tör utat magának, ahol vágyakoznak utána - de ott sohasem, ahol eltiltják hogy világítson.

Ámen

B.D.Nr.1580

1940. 08. 24.

### **A hazugság fejedelmének befolyása az emberek gondolkodására**

Nézzétek még az emberek mozdulatait. Uralkodik fölöttük a hazugság szelleme - és ez mondhatatlan zűrzavart okoz. Gondolkodásában az ember mindig jobban eltávolodik az igazságtól, mert már a hazug gondolatot elfogadja, és a maga ítélőképességét nem arra használja, hogy a hazugságot felismerje. Ennek következtében az emberek érzelmi-élete is tévedésekbe jut.

Így érthetőbbé válik, hogy az emberben lévő szellemit mindig vastagabb burok veszi körül. Tehát, hogy az ember mindig jobban és jobban eltávolodik az igazságtól, mert a benne lévő szellem nem nyilvánulhat meg - illetve a lélek képtelen lesz a szellemi igazságok felvételére.

Amint hamis irányba terelődött az ember gondolkodása benne is mindig halkabb lesz a szellem hangja, és végül már nem is hallja meg. Ennek következménye: a teljes tudatlanságban menetelő emberiség, amely teljesen más célok felé törekszik, mint amit eredetileg eléje állítottak. Ezzel teljesen eredménytelenné válik földi vándorlása, mert amíg az ember tévedésben él, ahhoz a hatalomhoz fordul - akitől el kellene válnia!

Isten ellenfele pedig kihasználja a feléje forduló akaratot, hogy mindent elszakíthasson, ami a lényt Istenhez köti, és hogy teljesen alávetesse a saját

hatalmának - Isten ellenes tettekre vezeti. Ezt észrevehetően meg lehet figyelni az emberiség állapotában.

A földi életet az Istentől való teljes függetlenségben élik, és csak ritkán gondolnak arra, akitől minden keletkezett. Másrészt aggódva titokban tartanak minden gondolatot, ami szelleminek számít. Ha még egyáltalán gondolnak is rá, de nyilvánosan Istent már nem ismerik el. Mindez az istenellenes erők hatását mutatja, és befolyásuk annál erősebb, minél erőtlenebb az ember. És mivel az ember Istentől mindig jobban eltávolodik, azért mindig kevesebb lesz az ereje, hogy ellenálljon ennek a befolyásnak. Ezzel szemben hozzá folyik Isten ellenfelének az ereje, és az minden földi törekvésében támogatja! Így eme erő által adva van a földi siker - és ez megint hozzájárul, hogy Istentől eloldódjon. Most már az embernek nincs isteni erőre szüksége, Istent nem is hívja segítségül - hanem megtagadja!

És az ellenfél ezt akarja! Az a szándéka, hogy magától az Istengondolattól elszakítsa az embert, mert akkor már teljesen a hatalmában van! Győztes lett a lény fölött, akinek választási lehetősége volt, hogy kinek adjon hatalmat önmaga fölött. És az Isten ellenfele mellett döntött - tehát az illető ember teljesen hiába tette meg a földi útját!

De Isten nem engedi el magától a lényt. Bizonyosságokat juttat hozzá, hogy minden az ő hatalma alatt áll, amire érdemes a Földön törekedni. És mindent megsemmisíthet, ami akaratával ellenkezik. Ez semmiképpen sem terv nélküli megsemmisítése annak, ami az embernek törekvésre méltónak tűnik. Sőt, ez a megsemmisítés megszámlálhatatlan lény előnyére szolgál. De akik ennek mély értelmét nem tudják felfogni, a legmélyebben megrendülnek, mert mindent elveszítettek, ami eddig életük értelme volt. És most döntés előtt állnak, hogy még egyszer törekedjenek-e ugyanarra - vagy felismerve azok mulandóságát, most múlhatatlan javakat gyűjtsenek.

Mert a pusztulás pillanatában az ellenfél hatalmát veszti, és az ember felismerheti tehetetlenségét. Adva van tehát a lehetőség, hogy más urat ismerjen el maga fölött, és hozzá forduljon. A földi gazdagság a gonosz hatalom része, mert megváltatlan szellemit rejt magában, és az ember ne vágyódjon olyasmi után, ami magának is tartózkodási helye volt örökkévalóságokon át, ne törekedjen arra, aminek legyőzése neki is végtelen időkre került. Ezek értéktelenségét kézzelfoghatóan be kell bizonyítani neki, hogy értéktelenségét felismerje - hogy elforduljon ettől, és oda forduljon, ami már a földi élet után következik. A földit el kell hagynia - és a szellemire kell törekednie. Akkor legyőzte az utolsó formát is, és megszabadul bilincseitől.

A szellemi olyan valami, ami megmarad. Ezáltal az igazság birodalmához tartozik. Vele szemben a földi mulandó - tehát sötétség, és a hazugság birodalmához tartozik. Mert az anyag csak az éretlen szellemit rejt magában, az igazságot nem ismeri fel, és ezért számúzve marad.

Amíg földi javakra áhítozik, az ember soha nem áll az igazságban, és eme vágya által a hazugság fejedelmének ad hatalmat maga fölött. A hazugság addig uralkodik fölötté, amíg földi javakra törekszik. Gondolkodása is téves lesz, mert a hazugság fejedelme elsősorban a gondolkodásra igyekszik hatni, hogy aztán majd teljesen eltávolíthassa az igazságtól. Ezek által az ember állapota nagyon meggondolandóvá lesz - amit csak az szüntet meg, ha Isten megtöri az ellenfél hatalmát - amennyiben elpusztítja a földi javakat.

Ámen

B.D.Nr.7448

1959. 11. 05.

### **Isten megfontolást követel**

Amikor halljátok hívásomat, szíveteket ne zárjátok be, hanem arra figyeljetek amit mondok: Menjetek törvényszék elé, és megtudjátok miben van hiányotok. Ti menjetek - ti, akik nem vagytok elevenek, hogy aztán szellemem belülről tudjon oktatni benneteket! Szellemem valamennyiteket betölthet, mert Atya-szellemem isteni szikrája bennetek van, minden emberben - és ott van, akár lángra lobbantjátok, akár nem! Bennetek van, és a szeretetnek csak egy csöppnyi tűzére van szüksége, hogy bennetek lángra lobbjon, és világos fényvel égjen. Ennek a szikrának megadtátok-e már a lehetőséget, hogy fellángoljon? Mert akkor egy kis világosságot is terjeszt maga körül, és ebben a tompa fényben olyan dolgok válnak felismerhetővé, amiről előzőleg nem is tudtatok!

Hozzátok beszélek, akik szellemi sötétségben vagytok, és nem ismeritek azokat az összefüggéseket, amelyek engem, Atyátokat arra indítanak, hogy szellemem által ismeretet adjak magamról.

Hozzátok beszélek, akik nem gondolkodtok megfontoltan. Mert a szellemeitek még sötét, és a világosságot még nem gyújtottátok meg magatokban!

Egy komoly megfontolás kételyeket hozna felszínre, és kérdésekre indítana benneteket.

De mérlegeltek ti valamit gondolatban?

Gondolkodjatok például egyszer azoknak a hiányos szellemi állapotáról, akik ugyan azt hiszik hogy a csúcson állnak - de valójában vakok, és képtelenek a vezetésre! Gondolkodjatok azon, hogy az Isten és Teremtő, aki önmagában a szeretet, bölcsesség és mindenhatóság - távol tarthatja-e magát, hogy ne hirdesse meg mindazt, ami róla tanúskodna?

És a vallásoktatásokban - miket nektek nyújtanak - hol találtok szeretetre, bölcsességre és mindenhatóságra? Eltorzultak, és tisztára emberi tanítások! Csak elmélyedve gondolkodnotok kellene, és mint hályog esne le szemetekről - hogy a végtelenség nagy Szelleme, a szeretet és bölcsesség istene, nem állítana nektek olyan törvényeket, mint amiket az egyházak előírnak.

Egyetlen követelménye az emberek iránt az, hogy az Isten és ember szeretet törvényét teljesítsék!

És ha ezt a követelményt teljesítenétek, akkor már világosság lenne bennetek, mert az életre ébresztené magatokban a szellemi szikrát - az pedig elvezet benneteket minden igazságba. /Ján.14.15-16./

De ti hol keresitek az igazságot?

A már eltorzult szellemi javakban, tév-tanításokban, és olyan tanításokban, melyekben a szellemi kényszerítés jól felismerhető. Mindez annak ellenére történik, hogy jól tudjátok, én mindig figyelembe veszem az ember szabad akaratát. Mert az ember csak a szabad akaratával juthat tökéletességre.

Gondolkodtatok-e fölötté egyszer is, hogy mindezekkel a tanításokkal, és az emberek által hozott törvényekkel hátráltatjátok az emberek üdvösségét? Hogy ezen emberek által megadott törvények miatt többnyire elhanyagolják az egyetlen isteni parancsot, az Isten és ember iránti szeretetet - és mégis azt hiszik, hogy az isteni akaratnak megfelelően élnek a Földön!

Gondolkodtatok-e már afölött, micsoda szellemi elsekélyesedés keletkezett azok között, akik maguk nem gondolkodnak, és Istenükkel és Teremtőjükkel nem lépnek kapcsolatba, hogy ő maga tanítsa és vezesse őket?

Miért állítotok mindig egy emberi felépítményt előtérbe - amelynek nem lehet arra igénye, hogy Jézus Krisztus által alapított Egyház legyen? Igaz, lehetnek köztetek emberek között is olyanok, akiknek a hite eleven, szellemük felébredt - tehát akik az ő Egyházához tartoznak. De ez az ő általa alapított egyház nincs egy szervezeten belül - amely nagyon is határozottan emberi építmény! Krisztus Egyháza az őszintén hívők közössége, akik minden szervezeten belül megtalálhatók - de ennek az előfeltételei egészen mások, mit ti hiszitek!

Éljétek a szeretetet, és akkor a szellem önmagatokon belül megtanít, és ti világosan hallva, világosan látva szemlélitek - amihez eddig még "fel nem ébredt" szellemmel ragaszkodtatok, és megvédtétek.

Én, mint Istenetek és Atyátok, az embert csakis belső felfogása alapján értékelem, az alapján, hogyan éli a szeretetet - és nem hogy milyen ismeretei vannak!

Az ember ne tiltakozzon amikor eléje tárják a világosságot. Örüljön, és legyen készséges, hogy lelke számára felgyújtsa rajta az élet világosságát. Szeretetem mindig világosság formájában lép elétek, mert egyedül a világosság boldogít, és mert öröktől fogva a világosság egyúttal igazság is - és az igazság mindig tőlem, magamtól indul, aki öröktől fogva maga az igazság vagyok.

Ámen.

### A gondolatcsere áldása

Az igazság utáni törekvésben mindig szükség lesz a szellemi gondolatok cseréjére. Mert csak azok ápolnak ilyen gondolatokat, akik komolyan vágyódnak a teljes igazságra. Tehát támogatást és tanácsot kapnak azoktól a szellemi erőktől, akik az igazságnak megfelelő szellemi gondolatanyagot közvetítenek.

Ezek az erők az embert állandóan pártfogolják. Tudását megnövelik és ösztönzik, hogy értékesítse. Ez állandó szellemi haladást jelent. A világosság-beli lények a szellemileg törekvőket egymáshoz vezetik, hogy gondolataik cseréjére alkalmuk legyen. A Világosság-beli lények hatására kérdések és válaszok hangzanak el, bekapcsolódnak a gondolatmenetbe, és beszédként kihozzák azt, ami az ember számára fontos. Különösen szívesen foglalkoznak a világosság-beli lények azokkal, akik hallgatnak sugallataikra, tehát akik szívesen részt vesznek az ilyen gondolat cserében, mert korlátok nélkül adhatnak útbaigazításokat, és mindig az illető szellemi érettségének megfelelő beszéd formájában oktathatják. A résztvevők mindig lelki hasznot húznak belőle, mert amit a világosság-beli lények adnak az embernek, az Istenből való erőisugárzás, amelynek építő, és ismeretet növesztő hatása van.

A világosság-beli lények mindig azoknak a tanácsadói, akiket a tiszta igazság utáni vágy, és az Isten iránti helyes beállítottság indít arra, hogy szellemi beszélgetéseket folytasson. Ennek elmaradhatatlan következménye a magasabb lelki érettség. Mert ha mint tudást a szellemi javakat magába vette, az arra ösztönzi az embert, hogy vagy önmagán, vagy embertársa irányában értékesítse, és ez mindkettő szellemi haladást jelent.

Ezért legyen gyakori a szellemi beszélgetés, mert az nem az egyes ember gondolatainak az eredménye, hanem a Szellemi Birodalomból jövő erőközvetítés, amelynek az eredménye mindig a szellemi szubsztanciák szaporodása. Mert ami a Szellemi Birodalomból érkezik, az közvetlenül átmegy az ember lelkébe, és megszorítja szellemi szubsztanciáit. Tehát egy erőátvitel, amely az embert magasabbra fejleszti.

Ugyanakkor a gondolat csere a Szellemi Birodalomból érkező tanítás egyik formája - de az emberek nem értékelik mindig annak, mert a kimondott gondolatok eredetét nem ismerik fel. Habár tisztában lehetnének vele, hogy a világosság-beli lények mindig körülveszik az embereket, amint valami szellemi kérdést felvetnek. Természetesen feltéve, hogy az emberek részéről komoly az akarat arra, hogy eljussanak Istenhez, és erejükhez mérten fáradoznak a felismerésért. Elküldi nekik követeit, akik megbízásából világosságot visznek. Mindenkihez visznek világosságot, akik egymásnak, vagy Isten felé kérdéseket tesznek fel. Minden gondolat kérdés, és a válasz az illető igazság vágyának megfelelő fokon mozog az igazságban. De igazságnak mindig csak akkor ismeri

fel, ha a gondolatcserét megelőzve, bensőséges imát küld a magasba, hogy szellemét Isten engedje megvilágosulni.

Ámen

B.D.Nr.7376

1959. 06. 27.

### **Isten gondolataink tartalma akar lenni**

Bármilyen úton akartok járni, kell hogy az út célja én legyek - különben tévedésbe juttok. Ha kizárólag a világ felé fordultok, gondolataitokat és érzelmeiteket aligha tudnátok felém kormányozni, és biztosak lehettek, téves úton jártok. Ha elfordultok a világtól, gondolataitok biztos hogy szellemi mezőkön keringenek, és olyan dolgokkal foglalkoztok, amelyek a földi világon kívül vannak. Azt szeretnétek megtudni, ami még titok előttetek, mert engedtetek a világosság-beli lények befolyásának, akik gondolataitokat a Szellemi Birodalom felé irányították. Nekik mindig ott van sikerük, ahol az ember engem keres.

Én legyek a célotok - gondolatban velem foglalkoztatok, és azt az utat járjátok, amely hozzám vezet. Ezért kell az embereket folyton óvni a világtól. Nem azért hogy elmeneküljenek a világtól, hiszen sors-szerűen vagytok odaállítva - mert akaratotokat kipróbálok. De ne essetek bele minden érzékszervetekkel a világba, hanem tanuljatok meg uralkodni fölöttem. Álljatok helyt azoknál a követelményeknél, amelyek a földi lét fenntartásához szükségesek, de a világnak ne legyen nagyobb joga fölöttetek, mint amennyi szükséges. Uralkodjatok rajta - és ne legyetek a szolgálói.

A sors sokféleképpen igénybe vehet - csak a gondolatmenetből engem ne hagyjatok ki. Engednetek kell, hogy én kormányozzak - hogy meghatározzam a gondolatot és cselekvést. Én mindent megteszek, hogy befolyást gyakorolhassak rátok, csak legyen jóakarát bennetek.

De hibás útra lépett, aki akaratát a világnak adta, annak más lesz a célja, mert átadja magát a világnak, és soha nem tud megszabadulni tőle. Azért ismételt az emberek útjába lépek - olykor egészen fájdalmasan - amikor igen halk figyelmeztetésemre nem hallgat, és semmi, vagy csak nagyon kevés kapcsolata van velem. Van, hogy olykor keményen érzi Atyai kezemet. De a földiek mulandóságát gyakran fájdalmas módon kell éreztetnem vele, és azt kell elvennem tőle, amire szívéből vágyódik. Anélkül hogy akaratát kényszeríteném, tekintetét erőszakosan kell elfelé kormányoznom a világtól! De végső soron önmaga fölött - önmagának kell döntenie. De az ember nem tud boldog lenni nélkülem. Ez a boldogság az örökéletre vonatkozik, a halála utáni lelkiállapotára. Ha a Földön nem talált rám, úgy nehezen jut el a velem való egyesülésre - bár ez a túlvilágon is lehetséges. De amikor nélkülem fejezi be valaki a földi életét, a cél igen messzire került. Odaát is csak fáradtságosan lehet vezetni, mert ott nehezebb megtalálni engem, mint lett volna a Földön.

De aki már a Földön is engem keresett, az ott is megtalál, mert magam megyek eléje, és addig nem megyek el, amíg velem egyesülésre nem jut. Mert a cél, amit el kell érni - én vagyok, és az is maradok, ha ti emberek a túlvilágon boldogok akartok lenni.

Ámen

B.D.Nr.5199

1951. 08. 29.

### **Az értelmi gondolkodás - Az Istenből való igazság**

Mindig ellentmondásokba kerültök, amint a saját utatokon járva gondolatban eltávolodtok tőlem - mondván, támogatásomra már nincs szükségetek. Viszont amint szorosán mellém csatlakoztok, és általa gondolataitok engem keresnek, úgy teljes a meggyőződésetek, hogy az igazság talaján álltok. Ebben a helyzetben minden kételkedést erőtlenné tesztek, mert jelenlétem leleplezi nektek a tiszta igazságot, és jelenlétemben nem lehettek a tévedés áldozatává. Jól jegyezzétek meg: ti magatok engeditek felemelkedni magatokban a kételyt, mert csak értelmekkel kutattok, és ezzel engem hatástalanná tesztek. Mert szellemem soha nem tör át ott, ahol azt magatok nem akarjátok! És amíg egyedül az értelem dolgozik - addig hiányzik ez az akarat.

De világosan, tisztán áll előttetek kutatástok tárgya, ha gondolatban magatokat nekem átadjátok, és magyarázatomat kéritek. Minden kétely elszáll, mert nem állhat meg mellettem - akit imáttok magatokhoz hívtatok. Próbáljátok ki, és elűztök minden kételkedést. És mindig sikerül, amint bensőséggel hozzám kapcsolódtok, és általa lehetőséget adtok, hogy magam tevékenykedjek bennetek. Ilyen egyszerű dolog, hogy valamennyi kérdésetekre választ kapjatok. Viszont értelmeteket ki kell kapcsolni addig, amíg a választ szívetekben meg nem érzitek. Kevesebbet kell gondolni, és helyette többet figyelni befelé. Ez olyan folyamat, amit egy ember sem ért meg addig, amíg komoly akarattal, és mély hittel meg nem próbálta - hogy képes meghallani engem!

A hitetlen soha nem képes válaszom meghallására, mert soha nem akar önmagába figyelni. De a hit tud figyelni, és szívében megérzi válaszomat. Az embereknek még valótlanoknak tűnik, ami a legvalóságosabb valóság - hogy engem beszélni hall!

Tehát egy kételkedőnek csak nagyon bensőséges imában kellene velem egyesülnie, hogy kételyeitől megszabaduljon. Enélkül sokáig tépelődhet, és ha nem fordul hozzám tanácsért - nem kap biztos eredményt. Nélkülem nem juthattok el az igazsághoz, és nélkülem az igazságot sem ismeritek fel igazságnak! Az általam tanított szolgától - egyik embertársatoktól, aki velem bensőséges kapcsolatban van, és így kapja szavaimat - tisztán, és minden hamisítás nélkül megkaphatjátok az igazságot. De ha csak az értelmekkel

hallgatjátok, mindaddig kétséges lesz előttetek, amíg magatok is kapcsolatba nem léptek velem, hogy szellemem érthetővé tegye nektek az igazságot. Ezért a Földön képviselőim mindaddig csak közvetíteni tudnak, de meggyőzni nem - amíg a hallgató helyre nem állította velem a kapcsolatát.

De szavam indítsa arra, hogy keressen engem, és én valóban, szívesen megtalálatom magamat, és megadom amiye hiányzik: a teljes megértést az örök igazság iránt. Ez azonnal megérleli lelketeket, amint tudatosan tőlem elfogadjátok, és amint jelenlétemet akarattal, hittel és szeretetetekkel elfogadjátok.

Ámen